

TANDORI DEZSŐ

Üzenem, ba

*Üzenem, barátom, megvagyok rosszkedvben,
ahogy ez már itten szokás jobb körökben.
Köreim romlását megakadályozni,
indulok a héten, egyrészt, vásárolni
gombát és zöldféléket, madáreleséget,
de pénzt behajtani, vásárlás végett
szintén. Így hát hívlak a hét másik felén,
sikerről, kudarcról számolni be szerén,
fogadnék, ötféle választék lesz gomba,
madaramnak salát' kerül kosaramba
egész bokor! Csakígy lesz sok szép kifogás,
hallok nyavalyákat, jön a halogatás,
pénz kifizetése mégis leginkább úgy
kettő a háromhoz, nem is várom máshogy.
Lassan ezzel telik el a fényes május,
de salátát, gombát, becsülettel mást, hoz,
becsülettel másképp, mint némely csibészek
kihazudoztatnak maguk haszna végett,
sehaj, jó barátom, egyszer a karzaton
találkozzunk azért, fentebb-rét Csarnokon,
hol nem szól szép vers-szó, kantáta, vonós band,
két deci bor mellett eltűnődünk újfent,
miért is vagyunk úgy jó sokan ily nagy-lent,
akkor miért már nem vagyunk úgy tényleg lent?
De ily okok miatt? Az ember csak büffent,
még csak rá se citálgatja az Úristent,
kisajátítják azt némelyek ott „közben”!*

Minek kér

*Minek kérdezgettek, elmondtam már mindet,
hogy szinte darabra és készen keringnek.*

*Megkínlódttam vele, szinte pillanattól
pillanatig, hogy nincs kijutásom abból,
amibe jutottam, ugyan nem szerettem,
csak ellene ésszel semmit sem tehettem.*

*Írtam: mint vadállat, ha rájön, ketrece
vagy végképp kívüle, vagy ugyan-egy vele,
de hát kívüle hogy? ha ő ott van benne.*

Ennyi a felelet, egyéb mi is lenne.

*A többi: császkaljunk: míg bele nem halunk,
másokkal mászkáljunk: míg bele nem halunk,
gyarapítsuk fogytunk: míg bele nem halunk,
legyünk vagy ne legyünk: míg bele nem halunk.
Éljünk vagy meghaljunk: míg bele nem halunk,
talpra magyarodjunk: míg bele nem halunk,
talpra globálodjunk: míg bele nem halunk;
talpra tyúkszem, jönne: míg bele nem halunk,
Vándor éji dala: míg bele nem halunk,
miénk az éjszaka, míg bele nem halunk,
gépkocsi részletre: míg bele nem halunk,
gyázkocsi elitje: már bele is haltunk.*

Mibe halunk bele? Tudja a jós bele!

Meghalni mire kár? Tudja azt a madár.

*Arra, hogy semmit se kellene tudni már,
még csak annyit se, hogy naptár s óra mit jár,
az kéne, ha vóna: kéne-vóna se már.*

Már csak úgy po

*Már csak úgy poromban, gyommal szomszédolok,
már aki nem vagyok, de vannak a gyomok,
elég szomszédolás, ha megvan a fele,
nem kell másik féllal sok bajlódás, ugye!
Por, mi én nem vagyok, de vonatkoztatás,
végre kifizettem, ami e lakhatás,
lakhatás e Földön, hogy részben mindig más,
az vagyok, sose én, mégis én felelek,
mit csak cselekszem, azért. Elég is lett!
Ha porom hallana, hallana ködkürtöt,
ködös kikötőből, lópályán szétkürtölt
eredményt, zeneszót, kopott slágereket,
hogy az a megafon még belé nem reked!
Nem hallana fülem – bocsánat, a pora! –
kedveskedéseket, melyeknek jó sora,
rossz sora, oly mindegy már, s csak nem is mindegy,
annyi se, semmi se, mondom, mint széthintett
por kint a Tabánban, nem nővök akácban,
nem nővök én gyomban, emlékem ha marad,
csak hogy szomszédolni valami por akart,
ha a gyom, az akár egyá'tlán észrevesz,
és nem az, hogy névről le hull az ékezet,
hanem hogy nincs több név, maximum ékezet,
nincs nyelv, nincs gondolat: gyom és akác alatt
összeér a semmi, ami még megmarad,
vagyis él a semminek az a jobb fele,
mely én sose voltam, csak szél hámja vele.*